

som maaffee endeel af ærede Herrer her i Thinget antage. Man har betegnet den Tilstand, hvori Pladsen nu er, som i høi Grad usømmelig eller som en Skandale; men jeg maa bemærke, at det, som gjør Pladsen usømmelig eller til en Skandale, vilde let kunne forebygges paa en langt simplere Maade end den foreslaaede. Der er nemlig foreslaaet for endeel at makadamisere og for endeel beplante Pladsen, samt anlægge en makadamiseret Gade fra Norgesgade til Store Kongensgade, men derved vil man endnu ingenlunde erholde en regelmæssig slynk Plads, da der er saa mange uheldige Omstændigheder, der knytte sig til Pladsens Omgivelser, som ere meget i Veien for et saadant Resultat. Skal man tænke sig de 10,000 Rd. anvendte paa den tilsigtede Maade, vil man ligesuldt have den Ulempe, at endeel af Facaden imod Norgesgade er optaget af en toetages Bygning, som jeg ikke tror skal nedrives, og af den ene Ende af en Række Steenhuggerværksteder, hvis Forside bæffes af et stort Plankværk, der ligger tæt op til Marmor Kirkens, og som vil blive meget stødende; idet man faaer Udsigt fri fra Norgesgaden og derved faaer Anledning til at see Marmor Kirkens Ruin, vil man med det Samme have Udsigt paa den venstre Side til dette stuyge Plankværk. Til høire Side faaer man endnu mindre god Udsigt, da alle Bagbygningerne fra den ene Side af Akademigaden vende ud imod en Gade, som vistnok meget Saa kjende, hvis Navn er Prindsessegaden og som gaaer langs med Pladsen, hvortil det allerede i forrige Aarhundrede er givet de tilstødende Bygningers Gierne Tilslæbelse til deels at have Udgang og deels til at lade deres Vinduer vende ud. Vende vi os endelig tilfaldt til Store Kongensgade, da ere Omgivelserne der ikke lidet slettere end til de andre Sider. En stor Deel af den Forside, som Pladsen har imod denne Gade, es aldeles ikke af Staten, men der ligger en Række private Bygninger, jeg tror, otte, der efterhaanden ere opførte, den ene ved Siden af den anden; de gaae langs foran Pladsen og ende ved 2 Bygninger, hvoraf den ene benyttes som Smedie og den anden som Forvalterbolig. Forfølge vi Facaden endnu videre mod Store Kongensgade, komme vi til en Bygning,

der benyttes til et Ushl, der opretholdes af Enkebronningen, og hvilket man vistnok ikke vil nedbryde. Derved komme vi til et Brædestue, der seer meget stuyt ud, men som maatte exproprieres, da det er blevet privat Eiendom derved, at Gieren har erhvervet Høiesteretsdom for at have bundet Hævd derpaa. Efter Forslaget fik man nu Pladsen behandlet paa en vis serigss Maade, deels makadamiseret og deels beplantet. — dette Sidste kunde vistnok være hensigtsmæssigt — men ved Siden deraf fik man hine Omgivelser, der vilde staae i den grelleste Modsetning dertil. Naar jeg tænker mig, at man skulde gjøre Noget for Pladsen, vilde jeg helst, at man aldeles skulde see bort fra den Leieindtægt af 400 Rd. aarlig, som den indbringer, eller i hvert Fald nærmere begrænse Pladsens Benyttelse, naar den ikke rent kunde bortfalde, paa en saadan Maade, at Pladsen ikke kom til at see saa slet ud som nu, da den Mand, der har den i Leie, naturligvis benytter den paa den for ham meest hensigtsmæssige Maade; han sætter saaledes Tømmermaterialier, Bøddersager, Brænde osv. deels inde i og deels udenom Kirken, thi der er Ingen, der i denne Henseende paalægger ham nogen Indskrænkning; men Følgen er, at Pladsen derved seer usømmelig ud. Begrænses man derimod Leieren eller ophørte man at leie Pladsen ud, kunde man derved faae den ryddelig, og hvis man derpaa beplantede hift og her ved Plankværket og andre Steder, saaledes at man efterhaanden fik det, der seer meest ilde ud, mindre slynk, og gjorde en Abning i Muren ud til Norgesgade, saaledes at man derfra havde fri Udsigt til Ruinen, og tillige en Indgang sammesteds saaledes, at man kunde gaae fra Norgesgade til Store Kongensgade, hvorved man paa en Maade opfordrede Folk til at gaae ind og tage Ruinen i Oiesyn, antager jeg, at der omtrent var gjort Alt, hvad der maatte gjøres, naar det Hele betragtes som interimistisk. Jeg kan nemlig ikke see Andet, end at den hele Foranstaltning maa være aldeles interimistisk, og jeg kan ikke see Andet, fordi jeg gaaer ud fra, at Ruinen er dødsdømt, saaledes at der ikke kan være Tale om at fuldføre den. Den er dødsdømt derved, at afdøde Overbygningsdirektør, Konferentsraad Hanssen,